

divendres 11
**Conferència
Debat**

18:25
Espai Jove La Casa Gran

En el marc del 28 Festival Internacional de Titelles, la Xarxa i l'Ajuntament de Gavà han organitzat per al divendres dia 11 de maig una conferència i un debat amb la participació de destacats professionals de les arts escèniques per a infants i joves.

Travessant el titella
Nous llenguatges en la confluència de creació i emoció

Per a la cita de l'acte inaugural del Festival, enguany hem triat com a motiu de debat i reflexió l'element principal de la nostra raó de ser: el titella, l'objecte manipulat.

El teatre, entès en un sentit ampli i tradicional, comporta un transvasament d'emocions cap a l'espectador generades per actors i actrius. Són artistes que, amb més o menys talent, riuen i pateixen dins una ficció perquè nosaltres, que participem d'aquesta convenció, plorem i ens divertim. Però, què passa quan substituïm aquests artistes per un tros de fusta? Com és possible reemplaçar un actor o una actriu per un objecte manipulat que, també dins una ficció, faci vessar emocions i provoqui sentiments als espectadors?

L'objecte animat com element de joc eixampla la base cognitiva de l'infant. Tot atribuïnt qualitats humanes a una cosa que manipula, l'infant basteix punts de vista diferents dels propis. D'aquesta manera no només aprèn a aprendre sinó que entrena les seves capacitats afectives i de socialització.

En termes generals, l'infant que esdevé espectador en un teatre de titelles o d'objectes ja està preparat per entendre la història que se li explicarà a través de la transferència d'emocions que tindrà lloc des de la pell freda d'un ninot.

Ja sigui un triangle de fusta amb un forat o un ninot articulat, l'espectador és a punt de deixar-se emportar per la fantasia del conte gràcies a la tècnica de qui manipula un mecanisme senzill, fort i expressiu.

L'artista, plenament conscient d'aquesta espera intensa, sabrà infondre a l'objecte la potència expressiva per no decebre? Ha triat una matèria inerta com a medi per commoure aquell que l'escolta i el mira, se'n sortirà? Com s'ho farà? En tindrà prou amb un tros de fusta gastada, quan el dit del nen ja no llisca si no és pel damunt de la pantalla? Veurem el dinosaure volador a través de l'ull buidat del titella? O era un pelícan?

Volem debatre sobre l'objecte manipulat com un pont en el camí del creador a l'espectador. Un camí en contínua anada i tornada. Sobre quins afanys té l'artista per teixir el trànsit de la creació a l'emoció i de l'emoció a la creació a través d'un element físic capaç d'unir el gest de l'art i el plaer que l'acull en un moment teatral, és a dir, de present absolut, efímer. Com dissenya l'objecte? Amb quin material? Quantes articulacions? Com caldrà manipular-lo? Tenim a punt una bateria de preguntes per ajudar-nos a entendre un resultat: l'impacte emocional que rep l'espectador i el viatge que fa a cavall de l'objecte animat.

3

Little Angel Theatre

Volem reflexionar en comú al voltant de l'objecte manipulat com a punt de trobada entre l'obra i l'espectador, entre la voluntat i l'espera, entre l'abisme i la diversió.

CONFERÈNCIA

La conferència tindrà lloc a l'Espai Jove La Casa Gran i anirà a càrrec de Roberto Fratini.

Roberto Fratini (Milà, 1972) és un dramaturg i professor de Teoria de la Dansa a l'ESAD de Barcelona (Institut del Teatre). Ha estat professor de la Universitat Estatal de Pisa i a L'Aquila. És col·laborador i assessor de coreògrafs arreu d'Europa. Les seves peces han estat representades en els principals festivals de dansa europeus i ha obtingut diversos premis, entre ells el *Prix de la Société des Auteurs Français*, el *Grand Prix de l'Association des critiques de danse français*, amb Caterina Sagna, i el premi Ciutat de Barcelona per la Dansa amb Germana Civera. Ha estat guanyador del premi FAD Sebastià Gasch l'any 2013. Ha publicat els llibres *A Contracuento. La danza y las derivas del narrar* (Ediciones Polígrafa, 2012) i *Filosofía de la danza* (Edicions UB, 2015) amb Magda Polo Pujadas i Bàrbara Raubert.

Enguany presentem un conferenciant disruptiu. I fem servir la paraula disruptió com una paraula de moda per parlar de ruptura, d'interrupció.

Des del 2013 aquests debats que inauguren el Festival s'han caracteritzat sobretot per la voluntat de reflexionar sobre l'experiència estètica de l'infant com espectador de les arts escèniques. Una vivència com a públic teatral que, al llarg de 6 edicions, hem anat situant en diferents marcs: les raons d'un festival, les noves tecnologies, l'escola i la societat, els valors de l'experiència artística.

El discurs de Roberto Fratini qüestiona tots aquests conceptes, rebenta la bossa tova en la que neda el nostre vocabulari cultural (valors, experiència, recepció, contacte, relació, vivència, sinceritat, immediatesa, etc.) i denuncia la tutela

cruel a la que estem sotmesos per l'establishment. Segons Fratini la Cultura dels nostres dies ha sotmès l'experiència subjectiva de l'art a l'imperatiu de la socialització. A les seves mans, tot el que és anomenat artístic respon a un programa de rendibilització i rehabilitació social. L'art és una "ocasió de Cultura".

Per què fem un debat? Ens cal un acte de mediació per entendre millor l'obra d'art? Cal que algú ens l'expliqui? Després de veure l'obra, en tindrem una experiència més intensa si compartim les nostres emocions amb la resta d'espectadors?

Fratini denuncia la vocació emocional que s'allibera en les trobades entre públic i artistes. Creu que l'espectador ha d'entomar l'obra sense por i sense crosses, nu, amb naturalitat. Per això no hi ha mediador que valgui. L'art és ficció, fins i tot pot ser mentida. Per tant, davant de l'obra, cal estar disposat a tot i, despullat de tota aprensió o reserva, oferir el nostre capital d'emocions a la voluntat de l'artista.

Però nosaltres som tossuts de mena i seguim volent trobar oportunitats per ampliar la comprensió de l'obra teatral. I el debat que proposem no és una gesticulació, no és un badall indolent, no pretenem emmirallar la sensibleria del públic amb la sensibilitat poètica de l'artista. Només volem parlar, entaular un col·loqui sincer que com un fil de llum il·lumini l'enigma del titella i la seva potència emotiva: aquest objecte interposat que, a mercè d'unes mans expertes, travessem amb la mirada per veure-hi una ficció revelada.

Harry V. Tozer. © Jesús Atienza

Quan els llums s'apaguen ens descordem per caure en l'abisme i el titella ensenya la seva ànima. El fil amb el que ens gronxem una estona fora del món.

DEBAT OBERT,

moderat per **Jaume Amigó**, de **Xarxa Gavà**

Després de la conferència tindrà lloc un debat amb alguns representants de les companyies convidades al Festival i altres professionals del teatre infantil i juvenil que hem convidat expressament.

Dora Cantero, de la Companyia Mimaia Teatro.

Llicenciada en Direcció escènica per l'ESAD de Múrcia i formada com a titellaire després de 7 anys a la companyia Periferia teatro.

Manipula, escriu, dirigeix i interpreta: (premi a la millor interpretació a la Fira de titelles de Lleida i

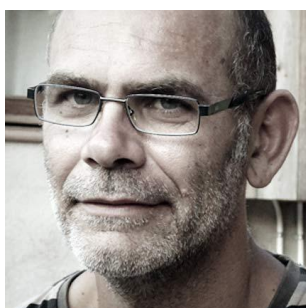
Millor espectacle de titelles Fetén el 2010 per *Guyi Guyi*, amb Periferia teatro; Premi espectacle revelació Fetén 2013, millor espectacle Festitíteres 2013 i Millor Dramatúrgia a la Fira de Titelles de Lleida 2014 per *Adiós Bienvenida*.

Mariso García, de la Companyia Periferia Teatro.

Mariso García és Llicenciada en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Múrcia. Ha completat la seva formació de titelles amb grans professionals com Margareta Nicolescu, Stephen Mottram, Duda Paiva o Neville Tranter. Des de l'any

1992 forma part de la Companyia de Teatre de titelles Perifèria, amb la qual ha creat diferents espectacles de titelles i continua en el seu procés d'investigació.

Martí Doy, Reconegut titellaire i reputat constructor de titelles i escenografia, es va formar al Departament de Titelles de l'Institut del Teatre de Barcelona el 1992. És fundador de la companyia L'Avexutxu i creador per a TV3 del titella Mic i els seus companys, que protagonitzen l'espai *MIC3* al

programa infantil Súper 3. Entre altres, també ha fet disseny i construcció de titelles per al TNC amb *Primera historia d'Esther* amb direcció d'Oriol Broggi, i *La ventafocs, potser sí, potser no* amb Josep Mª Benet i Jornet.